

prek Masave, dežele, katero je letos spomladi Italija zasela. Le-ta jim daje tedaj potuho.

Za poduk in kratek čas.

Lurska mati božja.

(Dalje.)

Ko nadškof Fonteneau odstopijo, se po časih uredi procesija. Najpred stopajo možje in ženske, za njimi pa duhovniki v roketih in sred vrste duhovnikov nosi osem mož prelepo bandero. Procesijo so vodili nadškof Berchiolla s slovesno asistencijo; pred njim hodita s škofijskima pastirskima palicama francoski opat benediktincev, Bourigaud, in opat trapistov iz dežele Natal v južni Afriki, oče Francišk. Procesijo je sprejavalo sto in sto v Lourdesu navzočih romarjev. Med procesijo navdušeno prepevamo lourdesko pesen; lepo vbrani, lourdeski zvonovi nam pomagajo peti in Marijino čast povzdigovati.

V cerkvi se nadškof vsedejo na svoj tron. duhovniki jih v polukrogu obstopijo. To je bil veličasten trenutek: avstrijski narodi se vklanjajo brezmadežni Materi božji ter ji poklanjajo izborni dar.

Na to nastopi voditelj avstrijskih romarjev doktor Zschokke, se nadškofu globoko prikloni, povzame latinsko besedo ter pravi, da naj ovo bandero bodočim rodom svedoči resnično pobožnost in otročjo ljubezen avstrijskih narodov do prevzvišene Matere božje.

Zdaj stopijo nadškof na svoje apostolske noge, odprejo svoja usta ter rečejo: „Z veseljem sprejem danes v imenu očetov misijonarjev ta dar, kateri se boče tukaj na večne čase hranil, da bode potomcem vedno pričal o vaši pobožnosti, vaši veri in vaši goreči ljubezni do presvete Device.“ Na to duhovniki odpojejo Marijino visoko pesen.

Po blagoslovu stopim jaz na prižnico. Ko grem na leco, mi je srce tako hitelo trkati, kakor bi tri dni ne bilo bilo ter bi hotelo zdaj to dostaviti. Na enkrat sem stal na prižnici in skorej nisem vedel, kako sem gori prišel!

Govoril sem blizo to-le: „Moje srce je tako polno čutov, da jih hitro ne morem v red spraviti. Veselje, navdušenost, zahvala, ljubezen, hvala, čuda, vsak ta čut hoče prvo mesto imeti v mojem sreću. Jaz pa prvo mesto prepustim ponižnosti ter rad spoznam svojo nevrednost, da smem na masabielski pečini, na kateri je Marijina noga stala, govoriti. Kaj? Moja nečista usta bi naj hvalo Marije brez madeža spočete oznanjevala? Sveti angelj, prosim te, da poprej očistiš moja usta z žarečim ogljem, kakor si nekdaj usta sv. preroka Izaija očistil!“

„Štiri velike milosti sem od Boga že dobil v svojem življenju, če morda ni predrzno

božje milosti samopridno pretuhtovati. Milost sv. krsta, po kateri sem otrok božji postal; prvo sv. Obhajilo; tretjo milost, ko me je Bog poklical za svojega duhovnika: „Ker niste vi mene izvolili, ampak jaz sem vas izvolil“, — in ko sem pred mojim škofom na tleh ležal, da so me v mešnika posvetili; in štrto milost, ko sem večnemu Bogu prvokrat daroval nekravo daritev novega zakona. Preljubi romarji, danes doživim peto veliko milost, da smem v Lourdesu, ki že po celem voljnem svetu slovi zavoljo Marijine božje poti, Marijo brez madeža spočeto poslavljati.“

„Kaj čem vrniti Gospodu za vse, kar mi je podelil?“ „Moja duša naj poveličuje Gospoda, in moj duh naj se razveseli v Bogu, svojem Izveličarju.“

Potem sem govoril o pomenu, katerega ima prikazen v Lourdesu po božjem redu v katoliški cerkvi. Rekel sem: Marija brez madeža spočeta se je l. 1858 v Lourdesu za to prikazala, da bi potrdila verski člen od čistega spočetja, katerega so štiri leta poprej sv. oče katoliškemu svetu oznanili. Ravno tako, kakor se je nekdaj na taborski gori tudi Kristus prikazal v svoji božji časti, da je potrdil besedo in vero sv. Petra: „Ti si Sin živega Boga!“

Slednjič sem prosil Marijo za milost stanovitosti, za srečno smrtno uro in da bi nam po tem revnem življenju pokazala Jezusa, blaženi sad svojega telesa! —

Ko pridemo iz cerkve se je dan že precej nagnil. Na večer obiščemo zopet dupljino da z rožnim vencem sklenemo nepozabljivi den. Niti obilni dež nas ni zamogel zmotiti v naši večerni pobožnosti. (Dalje prih.)

Smešnica 46. Korporal ga je rad dobil pod klobuk. Stotnik ga hoče odvaditi ter mu zapove, da mora vsako jutro priti k raportu ter izpovedati, če se je bil prejšnji den napil. Dobro ali neko jutro ima ga korporal, ko pride k raportu, že tudi precej. „Gospod stotnik“, reče tedaj, „včeraj sem se bil z nova vpijanil.“ — „Korporal“, odvrne stotnik z nevoljo, „saj ste že tudi dnes pijani.“ — „Na povelje, gospod stotnik“, pritrđi korporal, „to bom pa jutri povedal.“

Razne stvari.

(Božičnica) Njih ekscelencija, milost. knezo-škof so dali kat. gospejnemu društvu v Mariboru 40 gld. za božičnico. To društvo napravi namreč vsako leto o božiču ubožnim dekletom mesta in okolice božične jaslice ter jih pri tem obdaruje, kolikor in s čemer ravno premore.

(Zlata poroka.) Gašpar Rožanc, po dom. Bokal, kmet v Št. Jurju pod Tabrom in njegova žena Marjeta, sta letos na den sv. Lu-